

پاگاه دانلود کتابهای تاریخی و مذهبی

برای دریافت کتابهای بیشتر به آدرس بالا مراجعه کنید

تمامی حقوق برای تاریخ ما محفوظ است

www.tarikhema.ir

www.ancient.ir

کتابخانه مجلزی «تاریخ ما» نخستین پایگاه دانلود کتابهای تاریخی و مذهبی می باشد که زمان احداث آن به سال 1386 بز می گردد و تاکنون پسیلری ۳ کتاب تاریخی و مذهبی را به صورت الکترونیکی (PDF) بر روی دنیای مجلزی منتشر نموده است.

Email : Kazemi.Eni@Gmail.Com - Yahoo ID: Tarikhema4us

Website: <http://Ancient.ir> & <http://Tarikhema.ir>

Ebook Adress : <http://PDF.tarikhema.ir>

دانیال

در زمان لشکرکشی بابل به سرزمین یهودا، دانیال پسر جوانی بود. رسم آن زمان چنین بود که فاتح جنگ، بزرگان و جوانان رشید کشور شکست خورده را از وطنشان دور می‌کرد تا نتوانند بر ضد حاکم جدید بست به شورش بزنند. بنابراین بابلی‌ها پس از پیروزی بر یهودا، دانیال را به سرزمین بابل تبعید می‌کنند.

در سرزمین بابل، دانیال و سه نفر از دوستان وی انتخاب می‌شوند تا نبیونکنسر، پادشاه بابل را خدمت کنند. دانیال بدليل اینکه از عهده تعبیر خوابی که پادشاه دیده بود برمی‌آید، به مقام والایی در حکومت بابل منصوب می‌شود.

شش فصل اول کتاب به حوادث زندگی دانیال و خواهیابی که او تعبیر می‌کند، ربط دارد. نیمه دوم کتاب، از فصل هفتم تا فصل دوازدهم، به خواهها و رؤیاها دانیال اختصاص دارد.

رؤیابی که در فصل هفت آمده، درباره قدرتهای بزرگ جهان، منجمله امپراتوری پارس، است. رؤیاها فصل هشت تا دوازده درباره حکومتهای گوناگون می‌باشد. این رؤیاها حکایت از رویدادهایی می‌کند که تا زمان روی کار آمدن ملکوت خداوند بوقوع خواهد پیوست. ملکوت خداوند عادلانه و جاودانی خواهد بود. در تاریخ پسر هیچ رویدادی خارج از قدرت خداوند رخ نداده است و در آینده نیز رخ نخواهد داد. در این کتاب بارها و بارها می‌خوانیم که خداوند بر اوضاع جهان مسلط است: «دنیا در تسلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد» (۴: ۱۷).

دانیال در دربار نبیونکنسر

در سال سوم سلطنت یهودیاقیم پادشاه یهودا، نبیونکنسر پادشاه بابل با سپاهیان خود به اورشلیم حمله کرد و آن را محاصره نمود. خداوند اجازه داد که او یهودیاقیم را به اسارت گیرد و ظروف مقس خانه خدارا غارت کند. او کسانی را که اسیر کرده بود با خود به معبد خدای خویش در بابل برد و ظروف را در خزانه معبد گذاشت.

^۵ نبیونکنسر به وزیر دربار خود اشفناز دستور داد از میان شاهزادگان و اشرافزادگان یهودی اسیر شده، چند تن را انتخاب کند و زبان و علوم بابلی را به آنان باد دهد. این افراد می‌باشند جوانانی باشند

بدون نقص عضو، خوش‌قیafe، با استعداد، تیز هوش و دانا، تا شایستگی خدمت در دربار را داشته باشند.

^۶ پادشاه مقرر داشت که در طول سه سال تعلیم و تربیت ایشان، هر روز از خوراکی که او می‌خورد و شرابی که او می‌نوشید به آنان بدهند و پس از پایان سه سال، آنها را به خدمت او بیاورند.

^۷ بین افرادی که انتخاب شدند، چهار جوان از قبیله

یهودا به اسمی دانیال، حننیا، میشاپل و عزريا بودند، که وزیر دربار نامهای جدید بابلی به آنها داد. او دانیال را بلطشصر، حننیا را شدراک، میشاپل را

میشک و عزريا را عبنغور نامید.

^۸ ولی دانیال تصمیم گرفت از خوراک و شرابی که از طرف پادشاه به ایشان داده می‌شد نخورد، زیرا باعث می‌گردید او شرعاً نجس شود. پس، از وزیر دربار خواهش کرد غذای دیگری به او دهد.^۹ هر

چند خدا دانیال را در نظر وزیر دربار عزت و احترام بخشیده بود، ^{۱۰} ولی او از تصمیم دانیال ترسید و گفت: «وقتی پادشاه که خوراک شما را تعیین کرده است، ببیند که شما از سایر جوانان هم سن خود لاغرتر و رنگبریده هستید ممکن است

دستور دهد سرم را از تن جدا کنند!»

^{۱۱} دانیال این موضوع را با مأموری که وزیر دربار برای رسیدگی به وضع دانیال، حننیا، میشاپل و عزريا گمارده بود در میان گذاشت ^{۱۲} و پیشنهاد کرد برای امتحان، ده روز فقط حبوبات و آب به آنها

^۵ولی پادشاه جواب داد: «حکم من این است: اگر شما به من نگویید چه خواهی دیده‌ام و تعبیرش چیست، دستور می‌دهم شما را نکته‌که کنند و خانه‌هایتان را خراب نمایند!»^۶ ولی اگر بگویید چه خواهی دیده‌ام و تعبیرش چیست، به شما پاداش و انعام می‌دهم و عزت و اقتخار می‌بخشم. حال، بگویید چه خواهی دیده‌ام و تعبیرش چیست؟»

⁷ایشان باز گفتند: «اگر شما خواباتان را برای ما تعریف نکنید چطور می‌توانیم تعبیرش کنیم؟»

⁸پادشاه جواب داد: «مطمئن دنبال فرصلت می‌گردید که از حکم من جان سالم بدر ببرید،^۹ ولی بدانید اگر خواب را نگویید حکم من در مورد شما اجرا خواهد شد. شما با هم تبانی کرده‌اید که به من دروغ بگویید به امید اینکه با گذشت زمان این موضوع فراموش شود. خواب مرارا بگویید تا من هم مطمئن شوم تعبیری که می‌کنید درست است.»

¹⁰حکیمان در جواب پادشاه گفتند: «در تمام دنیا کسی پیدا نمی‌شود که بتواند این خواسته^{۱۰} پادشاه را انجام دهد. تابحال هیچ پادشاه یا حاکمی، از منجمان و جادوگران و طالع‌بینان خود چنین چیزی نخواسته است.»^{۱۱} آنچه که پادشاه می‌خواهد ناممکن است. هیچکس جز خدایان نمی‌تواند به شما بگوید چه خوابی دیده‌اید. خدایان هم با انسانها زندگی نمی‌کنند تا از ایشان کمک بگیریم.»

¹²پادشاه وقتی این را شنید چنان خشمگین شد که فرمان قتل تمام حکیمان بابل را صادر کرد.^{۱۳} دانیال و پسرانش هم جزو کسانی بودند که می‌پایلست کشته شوند.

¹⁴اما دانیال نزد اریوک رئیس جلالان که مأمور اجرای فرمان بود، رفت و با حکمت و بصیرت در این باره با او سخن گفت. دانیال پرسید: «چرا پادشاه چنین فرمانی صادر کرده است؟» آنگاه اریوک تمام ماجرا را برای دانیال تعریف کرد.

¹⁵پس دانیال بحضور پادشاه رفت و از او مهلت خواست تا خواب او را تعبیر کند.¹⁶ سپس به خانه رفت و موضوع را با ایران خود حتیا، میشانیل و عزربیا در میان نهاد.^{۱۷} او از ایشان خواست که از خدای اسمانها درخواست نمایند تا بر ایشان رحم کند

بدهد،^{۱۸} و بعد از این مدت آنان را با جوانان دیگر که از خوارک پادشاه می‌خورند مقایسه کند و آنگاه در مورد خوارک آنها نظر دهد.^{۱۹} آن مأمور موافقت کرد و به مدت ده روز ایشان را امتحان نمود.

^{۱۵}وقتی مهلت مقرر به سررسید، دانیال و سه رفیق او از جوانان دیگر که از خوارک پادشاه می‌خورند سالمتر و قویتر بودند.^{۲۰} پس مأمور وزیر دربار از آن به بعد بجای خوارک و شراب تعیین شده، به آنان حبوبات می‌داد.

¹⁷حداوند به این چهار جوان چنان درک و فهمی بخشید که ایشان توانستند تمام علوم و حکمت آن زمان را بیاموزند. از این گذشته او به دانیال توانایی تعبیر خوابها و رؤایاها را نیز عطا فرمود.

¹⁸وقتی مهلتی که پادشاه برای تعلیم و تربیت آن جوانان تعیین کرده بود به پایان رسید، وزیر دربار ایشان را بحضور پادشاه آورد.^{۲۱} نبوکنصر با هر یک از آنها گفتگو کرد. دانیال، حتیا، میشانیل و عزربیا از بقیه بهتر بودند؛ پس پادشاه ایشان را به خدمت گذاشت.^{۲۲} پادشاه هر مستلمه‌ای را که مطرح می‌کرد، حکمت و دانایی این چهار جوان را در پاسخ دادن به آن، ده مرتبه بیش از حکمت تمام جادوگران و منجمان آن دیار می‌یافت.

^{2۱}دانیال تا هنگام فتح بابل بدست کورش پادشاه، همچنان در دربار خدمت می‌کرد.

خواب نبوکنصر

نبوکنصر در سال دوم سلطنت خوابی دید.² این خواب چنان او را ماضطرب کرد که سراسیمه بیدار شد و نتوانست دوباره به خواب رود.^۲ پس همه منجمان، جادوگران، طالع‌بینان و رمالان خود را احضار کرد تا خوابش را تعبیر کنند.

وقتی همه در حضورش ایستادند گفت: «خوابی بیده‌ام که مرا ماضطرب کرده، از شما می‌خواهم آن را برای من تعبیر کنید.»

^۴آنها به زبان ارامی به پادشاه گفتند: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! خواباتان را بگویید تا تعبیرش کنیم.»

رانهایش از مفرغ،³³ ساقهایش از آهن، پاهاش قسمتی از آهن و قسمتی از گل بود.³⁴ در همان حالی که به آن خیره شده بودید، سنگی بدون خالت دست انسان از کوه جدا شد و به پاهای آهنه و کلی آن مجسمه اصابت کرد و آنها را خرد نمود.³⁵ سپس مجسمه، که از طلا و نقره و مفرغ و گل و آهن بود، فرو ریخت و به شکل ذرات ریز درآمد و بد آنها را مانند کاه پراکنده کرد، بطوری که اثری از آن باقی نماند. اما سنگی که آن مجسمه را خرد کرده بود کوه بزرگی شد و تمام دنیا را در بر گرفت.

³⁶ «خواب این بود، اما حال تعبیر آن: «ای پادشاه، شما شاه شاهان هستید، زیرا خدای آسمانها به شما سلطنت و قدرت و توانی و شکوه بخشیده است.³⁷ او شما را بر تمام مردم جهان و حیوانات و پرندگان مسلط گردانیده است. سر طالبی آن مجسمه شما هستید.³⁸ اما وقتی سلطنت شما به پایان رسد، سلطنت دیگری^{*} روی کار خواهد آمد که ضعیفتر از سلطنت شما خواهد بود. پس از آن، سلطنت سومی که همان شکم مفرغی آن مجسمه باشد روی کار خواهد آمد و بر تمام دنیا سلطنت خواهد کرد.⁴⁰ پس از آن، سلطنت چهارم^{**} به ظهور خواهد رسید و همچون آهن قوی خواهد بود و همه چیز را در هم کوبیده خرد خواهد کرد.⁴² همانطور که بیدید پاها و انگشت‌های مجسمه قسمتی از آهن و قسمتی از گل بود. این نشان می‌دهد که این سلطنت تقدیم خواهد شد و بعضی از قسمت‌های آن مثل آهن قوی و بعضی مثل گل ضعیف خواهد بود.⁴³ مخلوط آهن و گل نشان می‌دهد که خانواده‌های سلطنتی سعی خواهند کرد از راه وصلت، با یکنیگر متند شوند، ولی همانطور که آهن با گل مخلوط نمی‌شود، آنها نیز متند خواهند شد.

⁴⁴ «در دوران سلطنت آن پادشاهان، خدای آسمانها سلطنتی برقرار خواهد ساخت که هرگز از بین خواهد رفت و کسی بر آن پیروز نخواهد شد، بلکه همه آن سلطنتها را در هم کوبیده مغلوب خواهد

و نشان دهد که پادشاه چه خواهی دیده و تعبیرش چیست، ممادا با سایر حکیمان کشته شوند.¹⁹ همان شب در رویا آن راز بر دانیال آشکار شد و او خدای آسمانها را ستایش نموده،²⁰ گفت: «بر نام خدا تا ابد سپاس باد! زیرا حکمت و توانی ای از آن اوست،²¹ وقتها و زمانها در دست اوست و اوست که به پادشاهان را عزل و نصب می‌کند. اوست که به حکیمان، حکمت و توانی، دانایی می‌بخشد.²² اوست که اسرار عمیق و نهان را آشکار می‌سازد. او نور است و آنچه را که در تاریکی مخفی است، می‌داند.²³ ای خدای اجدادم، از تو سپاسگزارم، زیرا به من حکمت و توانی بخشیده‌ای و دعای ما را اجابت کرده، مرا از خواب پادشاه و معنی آن آگاه ساخته‌ای.»

²⁴ آنگاه دانیال نزد اریوک که از طرف پادشاه دستور داشت حکیمان بابل را بکشد، رفت و گفت: «حکیمان بابل را نکش. مرا نزد پادشاه ببر تا آنچه را می‌خواهد بداند به او بگویم.»

²⁵ پس اریوک با عجله دانیال را بحضور پادشاه برد و گفت: «من یکی از اسیران یهودی را پیدا کردم که می‌تواند خواب پادشاه را بگوید.»

²⁶ پادشاه به دانیال گفت: «آیا تو می‌توانی بگویی چه خوابی بیداده و تعبیرش چیست؟»²⁷ دانیال جواب داد: «هیچ حکم، منجم، جادوگر و طالعینی نمی‌تواند این خواسته پادشاه را به جا آورد.²⁸ ولی خدایی در آسمان هست که رازها را آشکار می‌سازد. او آنچه را که در آینده می‌باید اتفاق بیفتد، از پیش به پادشاه خبر داده است. خوابی که پادشاه دیده، این است:

²⁹ «ای پادشاه، وقتی در خواب بودید، خدایی که رازها را آشکار می‌سازد شما را از آنچه که در آینده اتفاق خواهد افتاد آگاه ساخت. اما این خواب از آن جهت که از دیگران دانلرتم بر من آشکار نشد، بلکه از این نظر بر من آشکار شد تا پادشاه از تعبیر آن آگاه شوند.

³¹ «ای پادشاه، در خواب مجسمه بزرگی را بیدید که بسیار درخشنan و ترسناک بود.³² سر این مجسمه از طلای خالص، سینه و بازو هایش از نقره، شکم و

* منظور از «سلطنت دیگر» حکومت ماد و پارس است و منظور از «سلطنت سوم» حکومت یونان می‌باشد.

** «سلطنت چهارم» احتمالاً حکومت روم می‌باشد.

زیلن به اعتراض گشوده، گفتند: «پادشاه تا به ابد زنده بماند!»¹⁰ فرمانی از پادشاه صادر شد که وقتی صدای آلات موسیقی شنیده شود، همه باید به حاک بینفتند و مجسمهٔ طلا را بپرسند،¹¹ او اگر کسی این کار را نکند، به داخل کورهٔ اتش اندخته شود.¹² چند یهودی به نامهای شدرک، میشک و عینغنو، یعنی همان کسانی که بر ادارهٔ مملکتی بابل گماشته‌اند، از سشور پادشاه سریچی می‌کنند و حاضر نیستند خدایان شما را بپرسند و مجسمهٔ طلارا که برآ نموده‌اند، سجده کنند.¹³

¹³ نیوکننصر بسیار غضبناک شد و دستور داد شدرک، میشک و عینغنو را بحضورش بیاورند. وقتی آنها را اورزند¹⁴ پادشاه از ایشان پرسید: «ای شدرک، میشک و عینغنو آیا حقیقت دارد که نه خدایان مرا می‌پرسند و نه مجسمهٔ طلا را که برآ نموده‌ام?¹⁵ حال خود را آماده کنید تا وقتی صدای آلات موسیقی را می‌شنوید به حاک بیفتند و مجسمه را سجده کنید. اگر این کار را نکنید بی‌درنگ به داخل کورهٔ اتش اندخته خواهید شد؛ آنوقت بینمن کدام خدایی می‌تواند شمارا از دست من برآورد.»

¹⁶ شدرک، میشک و عینغنو جواب دادند: «ای نیوکننصر، مارا باکی نیست که چه بر سرمان خواهد آمد.¹⁷ اگر به داخل کورهٔ اتش اندخته شویم، خدای ما که او را می‌پرسیم قادر است ما را نجات دهد. پس ای پادشاه، او ما را از دست تو خواهد راهیاند.¹⁸ ولی حتی اگر نر هاند، بدان که خدایان و مجسمهٔ طلای تو را سجده نخواهیم کرد.»

¹⁹ نیوکننصر پشت بر شدرک، میشک و عینغنو غضبناک شد و دستور داد اتش کوره را هفت برابر بیشتر کنند²⁰ و چند نفر از قویترین سربازان خود را احضار کرد تا شدرک، میشک و عینغنو را بینند و در اتش بیندازند.²¹ پس آنها را محکم بستند و به داخل کوره اندختند.²² اتش کوره که به دستور پادشاه زیاد شده بود آنچنان شدید بود که سربازان مأمور اجرای حکم پادشاه را کشت!²³ پس وقتی این ترتیب شد، شدرک و میشک و عینغنو دست و پا بسته در میان شعله‌های سوزان اتفانند.

ساخت و خودش تا ابد پابدار خواهد ماند.²⁴ این است معنی آن سنگی که بدون دخالت دست انسان از کوه جدا شد و تمام آهن، مفرغ، گل، نقره و طلا را خرد کرد. به این وسیله خدای بزرگ آنچه را که در آینده اتفاق خواهد افتاد، به پادشاه نشان داده است. تعبیر خواب عین همین است که گفتم.»²⁵

²⁶ آنگاه نیوکننصر در برایر دانیال خم شده او را تعظیم کرد و دستور داد برای او قربانی کنند و بخور بسوزانند.²⁷ پادشاه به دانیال گفت: «براستی خدای شما خدای خدایان و خداوند پادشاهان و اشکار کننده اسرار است، چون او این راز را بر تو اشکار کرده است.»²⁸ سپس، پادشاه به دانیال مقام والایی داد و هدایای ارزشنهٔ فراوانی به او بخشید و او را حاکم تمام بابل و رئیس همهٔ حکیمان خود ساخت.²⁹ آنگاه پادشاه در پی درخواست دانیال، شدرک و میشک و عینغنو را بر ادارهٔ امور مملکتی گماشت، اما خود دانیال در دربار نیوکننصر ماند.

مجسمهٔ طلا و کورهٔ اتش

نبیوکننصر مجسمه‌های از طلا به بلندی سی متر³ و پهنهای سه متر ساخت و آن را در دشت «دورا» در سرزمین بابل برآ نمود.² سپس به تمام امیران، حاکمان، والیان، قاضیان، خزانهداران، مشاوران، وکیلان و سایر مقامات مملکت پیغام فرستاد که برای تبرک نمودن مجسمه‌اش بیایند. وقتی همه آمدند و در برایر آن مجسمه ایستادند،⁴ جارچی دربار با صدای بلند اعلام کرد: «ای مردمی که از نژادها، قومها و زبانهای گوناگون جمع شده‌اید، فرمان پادشاه را بشنوید:⁵ وقتی صدای آلات موسیقی را شنیدید همه باید به حاک بیفتند و مجسمهٔ طلا را که نیوکننصر پادشاه برآ کرده، سجده کنید.⁶ هر که از این فرمان سریچی نماید، بی‌درنگ به داخل کورهٔ اتش اندخته خواهد شد.»

⁷ پس وقتی آلات موسیقی نواخته شدند، همه مردم، از هر قوم و نژاد و زبان که بودند به حاک افتادند و مجسمه را سجده کردند.⁸ ولی عده‌ای از بابلیان نزد پادشاه رفتند و علیه یهودیان،

کنم.^۳ کارهای او چفتر بزرگ و شگفتانگیز است.

پادشاهی او جاودانی است و سلطنتش بی‌زوال!

^۴ من نیوکننصر در ناز و نعمت در قصر خود زندگی می‌کردم. یک شب خوابی دیدم که مرا سخت به وحشت انداخت. ^۶ ستور دادم تمام حکیمان بابل را احضار کنند تا خواهم را تعبیر نمایند. ^۷ وقتی همهٔ منجمان، جادوگران، فالگیران و طالعینبان آمدند، من خواهم را برای ایشان تعریف کردم، اما آنها نتوانستند آن را تعبیر کنند. ^۸ سرانجام دانیال مردی که نام خدای من بلطwasher بر او گذاشته شده و روح خدایان مقدس در اوست، بحضور من آمد و من خوابی را که دیده بودم برای او بازگو کرده،

گفتم:

^۹ «ای بلطwasher، رئیس حکیمان، می‌دانم که روح خدایان مقدس در توست و دانستن هیچ رازی برای تو مشکل نیست. به من بگو معنی این خوابی که دیدهام چیست:

¹⁰ «درخت بسیار بلند دیدم که در وسط زمین رو بیبدید. این درخت انقدر بزرگ شد که سرش به آسمان رسید بطوری که همهٔ مردم دنیا می‌توانستند آن را ببینند. ¹² برگهایش تروتازه و شاخه‌هایش پرپار بود و میوهٔ کافی برای همهٔ مردم داشت. جانوران صحرایی زیر سایه‌اش آرمیده و پرندگان در میان شاخه‌هایش پناه گرفته بودند و تمام مردم دنیا از میوه‌اش می‌خورند.

¹³ «سپس، در خواب دیدم که فرشته مقدسی از آسمان به زمین آمد ^{۱۴} و با صدای بلند گفت: درخت را ببرید و شاخه‌هایش را قطع کنید، میوه و برگهایش را به زمین بریزید تا حیوانات از زیر آن و پرندگان از روی شاخه‌هایش برونند. ¹⁵ ولی کنده درخت و ریشه‌های آن را در زمین باقی بگذارید و آن را با زنجیر آهni و مفرغی بینندید و در میان سبزه‌های صحراء رها کنید. بگذارید شبنم آسمان او را تر کند و با حیوانات صحراء علف بخورد!»

¹⁶ بگذارید برای هفت سال عقل انسانی او به عقل حیوانی تبدیل شود!¹⁷ این تصمیم بوسیلهٔ فرشتنگان مقدس اعلام شده است تا مردم جهان بدانند که دنیا

²⁴ تاگهان نیوکننصر حیرت‌زده از جا برخاست و از مشاوران خود پرسید: «مگر ما سه نفر را در آتش نینداختیم؟»

گفتند: «بلی، ای پادشاه، چنین است.»

²⁵ نیوکننصر گفت: «ولی من چهار نفر را در آتش می‌بینم! دست و پای آنها باز است و در میان شعله‌های آتش قدم می‌زنند و هیچ آسیبی به آنها نمی‌رسد! چهارمی شبیه خدایان است!»

²⁶ اینگاه نیوکننصر به دهانهٔ کورهٔ آتش نزدیک شد و فریاد زد: «ای شدرک، میشک، عبدنغو! ای خدمتگاران خدای متعال، بیرون بیایید!» پس ایشان از میان آتش بیرون آمدند.

²⁷ سپس امیران، حاکمان، والیان و مشاوران پادشاه دور ایشان جمع شدند و دیدند آتش به بدن آنها آسیبی نرسانیده، مویی از سرشار سوخته نشده، اثری از سوختگی روی لباسشان نیست و حتی بوی دود نیز نمی‌دهند!

²⁸ اینگاه نیوکننصر گفت: «ستایش بر خدای شدرک، میشک و عبدنغو که فرشته خود را فرستاد تا خدمتگاران خود را که به او توکل کرده بودند نجات دهد. آنها فرمان پادشاه را اطاعت نکردند و حاضر شدند بمنزد، ولی خدایی را جز خدای خود پرستش و بندگی نکنند.»

²⁹ «پس فرمان من این است: از هر نژاد و قوم و زبان، هر کسی بضد خدای شدرک و میشک و عبدنغو سخنی بگوید، تکاهنکه خواهد شد و خانه‌اش خراب خواهد گردید؛ زیرا هیچ خدایی مانند خدای ایشان نمی‌تواند اینجنبین بندگانش را نجات بخشند.»

³⁰ پادشاه به شدرک و میشک و عبدنغو مقام والاتری در سرزمین پابل داد.

خواب دوم نیوکننصر

نیوکننصر پادشاه، این پیام را برای تمام

۴

قوم‌های دنیا که از نژادها و زبانهای

گوناگون بودند، فرستاد:

با درود فراوان! ^۲ می‌خواهم کارهای عجیبی را که خدای متعال در حق من کرده است برای شما بیان

به نصیحت من گوش کن. از گناه کردن دست بردار و هر چه راست و درست است انجام بده و به رنجیدگان احسان کن تا شاید در امان بمانی.»

²⁸ تمام این بلaha بر سر من که نبودننصر هستم آمد.

²⁹ واژه ماه بعد از این خواب، یک روز بر پشتیبان قصر خود در بابل قدم می‌زدم.³⁰ در وصف بابل می‌گفتم: «جهه شهر بزرگ و زیبایی! من با قدرت خود این شهر را برای مقرب سلطنتم بنا کردم تا شکوه و عظمت خود را به دنیا نشان دهم.»

³¹ سخنان من هنوز تمام نشده بود که صدایی از آسمان گفت: «ای نبودننصر پادشاه، این پیام برای توست: قدرت سلطنت از تو گرفته می‌شود.³² از میان انسانها رانده می‌شوی و با حیوانات صحرا بسر می‌بری و مانند گاو علف می‌خوری. هفت سال بین منوال می‌گذرد تا بدانی دنیا در سلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد.»

³³ در همان ساعت این پیشگویی انجام شد. من از میان انسانها رانده شدم. مانند گاو علف می‌خوردم و بدنم با شبیم آسمان تر می‌شد. موهایم مثل پرهای عقاب دراز شد و ناخنها چون چنگال پرنگان گردید.

³⁴ پیاپیان هفت سال، من که نبودننصر هستم و قتنی سرم را بلند کردم و به آسمان چشم دوختم عالم به من بازگشت. آنگاه خدای متعال را پرسش کردم و آن وجود ابدی را که سلطنت می‌کند و سلطنتش جاودانی است، ستایش نمودم.³⁵ تمام مردم دنیا در برابر او هیچ شمرده می‌شوند. او در میان قدرت های آسمانی و در بین آدمیان خاکی آنچه می‌خواهد می‌کند. هیکس نمی‌تواند مانع او شود و یا او را مورد بازخواست قرار دهد.³⁶ وقتی عالم به سرم بازگشت، شکوه و عظمت سلطنت خود را باز یافتم. مشاوران و امیرانم نزد من بازگشته و من بر تخت سلطنت نشستم و عظمت بیشتر از پیش شد.

³⁷ اکنون من، نبودننصر، فرمانروای آسمانها را که تمام اعمالش درست و بر حق است حمد و سپاس می‌گویم و نام او را به بزرگی یاد می‌کنم. او قادر

در سلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد، حتی به پستترین آدمیان!

¹⁸ «ای بطلشصر، این بود خوابی که دیدم. حال به من بگو تعییر ش چیست. تمام حکیمان مملکت من از تعییر این خواب عاجز مانده‌اند، ولی تو می‌توانی آن را تعییر کنی زیرا روح خدایان مقدس در توست.»

¹⁹ آنگاه دانیال که به بطلشصر معروف بود در فکر فرو رفت و مدتی مات و مبهوت ماند. سرانجام به او گفتم: «بلطشصر، نترس؛ تعییر ش را بگو.»

او جواب داد: «ای پادشاه، کاش آنچه در این خواب دیده‌ای برای دشمنانت اتفاق بیفتد، نه برای تو!²⁰ آن درختی که دیدی بزرگ شد و سرش به آسمان رسید بطوری که تمام دنیا توانستد آن را ببینند،²¹ و برگهای تروتازه و شاخه‌های پر بار و میوه کافی برای همه مردم داشت، و حیوانات صحرا زیر سایه‌اش آزمیده و پرنگان در میان شاخه‌هایش پنهان گرفته بودند،²² ای پادشاه، آن درخت تویی، زیرا تو بسیار قوی و بزرگ شده‌ای و عظمت تو تا به آسمان و حکومت تو تا دورترین نقاط جهان رسیده است.

²³ «سپس فرشته مقدس را دیدی که از آسمان به زمین آمد و گفت: «درخت را ببرید و از بین ببرید، ولی کنده و ریشه‌های آن را در زمین باقی بگذارید و آن را با زنجیر آهنی و مفرغی ببندید و در میان سبزهای صحررا رها کنید. بگذارید با شبیم آسمان تر شود و هفت سال با حیوانات صحرا علف بخورد.»

²⁴ «ای پادشاه آنچه در این خواب دیده‌ای چیزی است که خدای متعال برای تو مقرر داشته است. تعییر خواب چنین است:²⁵ تو از میان انسانها رانده خواهی شد و با حیوانات صحرا به سر خواهی برد و مانند گاو علف خواهی خورد و از شبیم آسمان تر خواهی شد. هفت سال بین منوال خواهد گشت تا بدانی دنیا در سلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد.²⁶ اما چون گفته شد کنده و ریشه‌ها در زمین باقی مانند، پس وقتی بپیری که خدا بر زمین حکومت می‌کند، آنگاه دوباره بر تخت سلطنت خواهی نشست.»²⁷ پس، ای پادشاه،

پادشاه او را بلطشصر نامیده بود. او را احضار کن، زیرا او مرد حکیم و دانایی است و میتواند خواهها را تعبیر کند، اسرا را کشف نماید و مسایل دشوار را حل کند. او معنی نوشته^{۱۰} روی دیوار را به تو خواهد گفت.»

^{۱۳} پس دانیال را بحضور پادشاه اوردهند. پادشاه از او پرسید: «آیا تو همان دانیال از اسرای یهودی هستی که نبودن از پادشاه از سرزمین یهودا به اینجا آورده؟^{۱۴} شنیدن ام روح خدایان در توست و شخصی هستی پر از حکمت و بصیرت و دانایی.^{۱۵} حکیمان و منجمان من سعی کردند آن نوشته^{۱۶} روی دیوار را بخوانند و معنی اش را به من بگویند، ولی نتوانستند. در باره تو شنیدن ام که میتوانی اسرا را کشف نمایی و مسایل مشکل را حل کنی. اگر بتوانی این نوشته را بخوانی و معنی آن را به من بگویی، به تو لباس ارغوانی سلطنتی را میپوشانم، طوق طلا را به گردند میاندازم و تو را شخص سوم مملکت میگردانم.»

^{۱۷} دانیال جواب داد: «این اعلامها را برای خود نگاهدار یا به شخص بیگری بدده؛ ولی من آن نوشته را خواهم خواند و معنی اش را به تو خواهم گفت.^{۱۸} ای پادشاه، خدای متعال به جست نبودن انصر، سلطنت و عظمت و اقتدار بخشید.^{۱۹} چنان عظمتی به او داد که مردم از هر قوم و نژاد و زبان از او میترسیند. هر که را میخواست زنده نگاه میداشت؛ هر که را میخواست میکشت و هر که را میخواست سرافراز میگرداند و هر که را میخواست پست میساخت.^{۲۰} اما او مستبد و متفکر و مغفول شد، پس خدا او را از سلطنت برکtar کرد و شکوه و جلالش را از او گرفت.^{۲۱} از میان انسانها رانده شد و عقل انسانی او به عقل حیوانی تبديل گشت. با گورخران به سر میبرد و مثل گاو علف میخورد و بدنش از شبنم آسمان تر میشد تا سرانجام فهمید که دنیا در تسليط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را هر که اراده کند، میبخشد.

^{۲۲} «اما تو ای بلمصر که بر تخت نبودن انصر نشسته‌ای، با اینکه این چیزها را میدانستی، ولی فروتن نشدي.^{۲۳} تو به خداوند آسمانها بیحرمتی

است آنانی را که متکبرند، پست و خوار سازد.

ضیافت بلشصر

۵

ترتیب داد و هزار نفر از بزرگان مملکت را به بادهنشی دعوت کرد.^{۲۴} وقتی بلشصر سرگرم شراب خواری بود، دستور داد که جامهای طلا و نقره را که جدش نبودن از خانه خدا در اورشلیم به بابل آورده بود، بیاورند. وقتی آنها را آوردهند، پادشاه و بزرگان و زنان و کنیزان پادشاه در آنها شراب نوشیدند و بتهای خود را که از طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و سنگ ساخته شده بود، پرسشنگ کردند.

^۵ اما در حالی که غرق عیش و نوش بودند، ناگهان انگشت‌های دست انسانی بیرون آمده شروع کرد به نوشتن روی دیواری که در مقابل چراغان بود. پادشاه با چشمان خود دید که آن انگشت‌ها می‌نوشند^۶ از ترس رنگش پرید و چنان وحشت‌زده شد که زانوهایش به هم می‌خورد و نمی‌توانست روی پاهایش بایستد.^۷ سپس، فریاد زد: «جادوگران، طالعینان و منجمان را بیاورید! هر که بتواند نوشته روی دیوار را بخواند و معنی اش را به من بگوید، لباس ارغوانی سلطنتی را به او می‌پوشانم، طوق طلا را به گردش می‌اندازم و او شخص سوم مملکت خواهد شد.»^۸ اما وقتی حکیمان آمدند، هیچکدام نتوانستند نوشته روی دیوار را بخوانند و معنی اش را بگویند.

^۹ ترس و وحشت پادشاه بیشتر شد! بزرگان نیز به وحشت افتاده بودند.^{۱۰} اما وقتی ملکه مادر از جریان با خبر شد، با شتاب خود را به تالار ضیافت رساند و به بلشصر گفت: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! ترسان و مضطرب نباش.^{۱۱} در مملکت تو مردی وجود دارد که روح خدایان مقدس در اوست. در زمان جدت، نبودن انصر، او نشان داد که از بصیرت و دانایی و حکمت خدایی برخوردار است و جدت او را به ریاست منجمان و جادوگران و طالعینان و رمالان منصب کرد.^{۱۲} این شخص دانیال است که

آنها نزد پادشاه رفتند و گفتند: «داریوش پادشاه تا این زنده بماند!»⁷ ما وزیران، امیران، حاکمان، والیان و مشاوران، پیشنهاد می‌کنیم قانونی وضع کنید و دستور اکید بدھید که مدت سی روز هر کس درخواستی دارد تنهای از پادشاه بطلبید و اگر کسی آن را از خدا یا انسان بیگری بطلبید در چاه شیران اندخته شود.⁸ ای پادشاه، درخواست می‌کنیم این فرمان را امضا کنید تا همچون قانون مادها و پارس‌ها لازم‌الاجرا و تغییرناپذیر شود.»⁹ پس داریوش پادشاه این فرمان را نوشت و امضا کرد.

وقتی دانیال از صدور فرمان پادشاه اگاهی یافت رهسپار خانه‌اش شد. هنگامی که به خانه رسید به بالاخانه رفت و پنجره‌ها را که رو به اورشلیم بود، باز کرد و زانو زده دعا نمود. او مطابق معمول روزی سه بار نزد خدای خود دعا می‌کرد و او را پرسش می‌نمود.

وقتی دشمنان دانیال او را در حال دعا و درخواست حاجت از خدا دیدند،¹⁰ همه با هم نزد پادشاه رفتند و گفتند: «ای پادشاه، آیا فرمانی امضا نفرمودید که تا سی روز کسی نباید درخواست خود را از خدایی یا انسانی، غیر از پادشاه، بطلبید و اگر کسی از این فرمان سرپیچی کند، در چاه شیران اندخته شود؟»

پادشاه جواب داد: «بلی، این فرمان همچون فرمان مادها و پارس‌ها لازم‌الاجرا و تغییرناپذیر است.»¹¹ آنگاه به پادشاه گفتند: «این دانیال که یکی از اسیران یهودی است روزی سه مرتبه دعا می‌کند و به پادشاه فرمانی که صادر شده اعتنا نمی‌نماید.»

وقتی پادشاه این را شنید از اینکه چنین فرمانی صادر کرده، سخت ناراحت شد و تصمیم گرفت دانیال را نجات دهد. پس تا غروب در این فکر بود که راهی برای نجات دانیال بیابد.

آن اشخاص به هنگام غروب دوباره نزد پادشاه بازگشته و گفتند: «ای پادشاه، همانطور که می‌دانید، طبق قانون مادها و پارس‌ها، فرمان پادشاه غیرقابل تغییر است.»

کردی و جامهای خانه او را به اینجا آورده، با بزرگان و زنان و کنیزانت در آنها شراب نوشیدی و بهترای خود را که از طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و سنگ ساخته شده‌اند که نه می‌بینند و نه می‌شنوند و نه چیزی می‌فهمند، پرسشیست در دست اوست تمجید ننمودی.¹² پس خدا آن دست را فرستاد تا این پیام را بنویسد: منا، منا، تقبل، فرسین.¹³ معنی این نوشته چنین است: «منا یعنی «شمرده شده». خدا روزهای سلطنت تو را شمرده است و دوره آن به سر رسیده است.¹⁴ تقبل یعنی «وزن شده». خدا تو را در ترازوی خود وزن کرده و تو را ناقص یافته است.¹⁵ فرسین یعنی « تقسیم شده ». مملکت تو تقسیم می‌شود و به مادها و پارس‌ها داده خواهد شد.»¹⁶ پس به فرمان بلشصر، لباس ارغوانی سلطنتی را به دانیال پوشانیدند، طوق طلا را به گردنش انداختند و اعلام کردند که شخص سوم مملکت است.

¹⁷ همان شب بلشصر، پادشاه بابل کشته شد¹⁸ و داریوش مادی که در آنوقت شصت و دو ساله بود بر تخت سلطنت نشست.

دانیال در چاه شیران

داریوش صد و بیست حاکم بر تمام مملکت گماشت تا آن را اداره کنند،¹⁹ و سه وزیر نیز منصوب نمود تا بر کار حاکمان نظارت کرده، از منافع پادشاه حفاظت نمایند.²⁰ طولی نکشید که دانیال بدیل دانایی خاصی که داشت نشان داد که از سایر وزیران و حاکمان باکفایت‌تر است. پس پادشاه تصمیم گرفت اداره امور مملکت را بدهست او بسپارد.²¹ این امر باعث شد که سایر وزیران و حاکمان به دانیال حسادت کنند. ایشان سعی کردند در کار او ایراد و اشتباهی بپیدا کنند، ولی موفق نشدند؛ زیرا دانیال در اداره امور مملکت درستکار بود و هیچ خطأ و اشتباهی از او سر نمی‌زد.²² سرانجام، به یکدیگر گفتند: «ما هرگز نمی‌توانیم ایرادی برای متهم ساختن او بپیدا کنیم. فقط بوسیله مذهبش می‌توانیم او را به دام بیاندازیم.»

²⁸ به این ترتیب دانیال در دوران سلطنت داریوش و کورش پارسی، موفق و کامیاب بود.

خواب اول دانیال: چهار جاتور
در سال اول سلطنت بلنصر پادشاه بابل،
۷ یک شب دانیال خوابی دید و آن را نوشت.

این است شرح خواب او:

در خواب دریای پهناوری بیدم که در اثر وزش باد از هر سو، متلاطم شد.^۳ سپس چهار جاتور عجیب و بزرگ از دریا بیرون آمدند. هر کدام از آنها با دیگری تقواوت داشت.^۴ اولی شبیه شیر بود، اما بالهای عقاب داشت! وقتی به آن خیره شده بودم بالهایش کنده شد و دیگر نتوانست پرواز کند و مانند انسان روی دو پایش بر زمین ایستاد و عقل انسان به او داده شد.^۵ چانور دوم شبیه خرس بود و روی پاهایش ایستاد و آماده حمله شد. در میان دندهایش سه دند دیدم و صدایی شنیدم که به آن چانور می‌گفت: «برخیز و هر چه می‌توانی گوشت بخور!»^۶ سومین چانور شبیه پلنگ بود. او بر پیشش چهار بال مثل بالهای پرنده‌گان داشت و دارای چهار سر بود! به این چانور اقتدار و تسلط بر مردم داده شد.

سپس در خواب چانور چهارم را دیدم که بسیار هولناک و نیرومند بود. این چانور قربانیان خود را با دندهایش بزرگ و آهنیش پارچه‌وار کرد و بقیه را زیر پاهایش له نمود. این چانور از سه چانور دیگر مقواوت بود و ده شاخ داشت.^۸ وقتی به شاخهایش خیره شده بودم، ناگهان یک شاخ کوچک دیگر از میان آنها ظاهر شد و سه تا از شاخهای اول از ریشه کنده شدند. این شاخ کوچک چشمانی چون چشم انسان داشت و از دهانش سخنان تکبرآمیز بیرون می‌آمد.

انگاه تختهایی دیدم که برای داوری برقرار شد و «وجود ازلی» بر تخت خود نشست. لباس او همچون برف، سفید و موی سرش مانند پشم، خالص بود. تخت او شعله‌ور بود و بر چرخهای آتشین فرار داشت.^{۱۰} رودخانه‌ای از آتش در برایش جریان

^{۱۶} پس سرانجام پادشاه دستور داد دانیال را بگیرند و در چاه شیران بیندازند. او به دانیال گفت: «خدای تو که همیشه او را عبادت می‌کنی تو را برهاشد». سپس او را به چاه شیران انداختند.^{۱۷} سنگی نیز آورند و بر دهانه چاه گذاشتند. پادشاه با انگشت خود و انگشت‌های امیران خوبش آن را مهر کرد تا کسی نتواند دانیال را نجات دهد.^{۱۸} سپس به کاخ سلطنتی بازگشت و بیون اینکه لب به غذا بزند یا در بزم شرکت کند تا صبح بیدار ماند.^{۱۹} روز بعد، صبح خلیلی زود برخاست و با عجله به سر چاه رفت،^{۲۰} و با صدایی اندوهگین گفت: «ای دانیال، خدمتگزار خدای زنده، آیا خدایت که همیشه او را عبادت می‌کردی تو است نور از چنگال شیران نجات دهد؟»

انگاه صدای دانیال به گوش پادشاه رسید: «پادشاه تا ابد زنده بماند!»^{۲۱} از آنکه خدای من فرشته خود را فرستاد و دهان شیران را بست تا به من آسیبی نرسانند، چون من در حضور خدابی‌تقصیرم و نسبت به تو نیز خطابی نکرده‌ام.»

پادشاه بی‌نهایت شاد شد و دستور داد دانیال را از چاه بیرون آورند. وقتی دانیال را از چاه بیرون آورند هیچ آسیبی ندیده بود، زیرا به خدای خود توکل کرده بود.

انگاه به دستور پادشاه افرادی را که دانیال را متهم کرده بودند آورند و ایشان را با زنان و فرزندانشان به چاه شیران انداختند. آنان هنوز به ته چاه نرسیده بودند که شیران پارچه‌شان کردند!

سپس داریوش پادشاه، این پیام را به تمام قوم‌های دنیا که از نژادها و زبانهای گوناگون بودند، نوشت:

«يا درود فراوان! بدين وسیله فرمان می‌دهم که هرکس در هر قسمت از قلمرو پادشاهی من که باشد، باید از خدای دانیال بترسد و به او احترام بگذارد؛ زیرا او خدای زنده و جاردن است و سلطنتش بی‌زوال و بی‌بیان می‌باشد.^{۲۷} اوست که نجات می‌بخشد و میرهاند. او معجزات و کارهای شگفت‌انگیز در آسمان و زمین انجام می‌دهد. اوست که دانیال را از چنگ شیران نجات داد.»

²³ او به من گفت: «جانور چهارم، سلطنت چهارم است که بر زمین ظهر خواهد کرد. این سلطنت از سلطنهای دیگر مقاومت خواهد بود و تمام مردم دنیا را پاره کرده زیر پادشاهیش له خواهد نمود.²⁴ ده شاخ او ده پادشاه هستند که از این سلطنت به قدرت می‌رسند. سپس پادشاهی دیگر^{*} روی کار خواهد آمد که با سه پادشاه پیشین فرق خواهد داشت و آنها را سرکوب خواهد کرد.²⁵ او بضرد خدای متعال سخن خواهد گفت و بر برگزیدگان او ظلم خواهد کرد و خواهد کوشید تمام قوانین و اعیاد مذهبی را دگرگون سازد. برگزیدگان خدا به مدت سه سال و نیم در زیر سلطه او خواهند بود.

²⁶ «اما پس از آن، داوری آغاز خواهد شد و قدرت سلطنت این پادشاه از او گرفته شده بکلی از بین خواهد رفت.²⁷ انگاه قدرت و عظمت تمام سلطنهای دنیا به برگزیدگان خدای متعال و اگذار خواهد شد. سلطنت خدای متعال سلطنتی جاودانی خواهد بود و تمام پادشاهان جهان او را عبادت و اطاعت خواهند کرد.»

²⁸ این بود خوابی که دیدم. وقتی بیدار شدم، بسیار آشفته بودم و از ترس رنگم پریده بود، اما خواب را برای کسی تعریف نکرم.

خواب دوم دانیال: قوچ و بز

در سال سوم سلطنت بشصر، خولی بیگ نیم.
8 ²⁹ در خواب دیدم که در شهر سلطنتی شوش واقع در استان عیلام، در کنار رودخانه³⁰ اولای ایستاده بودم. ³¹ وقتی به اطراف نگاه می‌کردم، یک قوچ دیدم که دو شاخ بلند داشت و کنار رودخانه ایستاده بود. سپس دیدم یکی از این شاخها رشد کرد و از شاخ دیگر بلندتر شد. ³² این قوچ بسوی مغرب، شمال و جنوب شاخ میزد و هیچ جانداری نمی‌توانست با او مقابله کند یا از چنگش جان سالم بدر برد. او هر طور می‌خواست عمل می‌کرد و بزرگ می‌شد.

* منظور از «پادشاهی دیگر» احتمالاً دجال می‌باشد که شرحش در دوم تosalوینیکیان: 2: 3 و 4 آمده است.

داشت. هزاران نفر او را خدمت می‌کردند و میلیونها نفر در حضور ایستاده بودند. آنگاه دفترها برای داوری گشوده شد.

³³ سپس آن جانور چهارم را دیدم که کشته شد و بدنش در آتش سوزانده شد، زیرا شاخی که او داشت سخنان تکراریز می‌گفت.³⁴ قدرت سلطنت سه جانور دیگر نیز از ایشان گرفته، ولی اجازه داده شد مدتی همچنان زنده بمانند.

³⁵ آنگاه در خواب وجودی شبیه انسان دیدم که روی ابرهای آسمان به آنجا آمد. او بحضور آن «وجود ازلی» آورده شد³⁶ و اقتدار و جلال و قدرت سلطنت به او داده شد تا همه قومها از هر زبان و نژاد او را خدمت کنند. قدرت او ابدی و سلطنتش بی‌زوال است.

تفسیر خواب دانیال

³⁷ من، دانیال، از تمام آنچه دیده بودم گیج و مضطرب شدم.³⁸ پس به بکی از کسانی که کنار تخت ایستاده بود نزدیک شده، معنی این رؤیا را از او پرسیدم و او نیز آن را اینچنین شرح داد: «این چهار جانور بزرگ، چهار پادشاه هستند که بر زمین سلطنت خواهند کرد.³⁹ ولی سرانجام برگزیدگان خدای متعال تا ابد قدرت سلطنت را به دست خواهند گرفت.»

⁴⁰ سپس درباره جانور چهارم که از سه جانور دیگر مقاومت بود سؤال کردم، آنکه هولناک بود و با ندانهای آهنین و چنگالهای مفرغی، قربانیان خود را پاره کاره می‌کرد و بقیه را زیر پادشاهیش له می‌نمود.⁴¹ همچنین درباره آن ده شاخ و شاخ کوچکی که بعد برآمد و سه تا از آن ده شاخ از ریشه کنده شد، سؤال کردم شاخی که چشم داشت و از دهانش سخنان تکراریز بیرون می‌آمد و از شاخهای دیگر بلندتر بود، ⁴² چون دیده بودم که این شاخ با برگزیدگان خدا جنگ کرده، بر آنها پیروز شد،⁴³ تا اینکه آن «وجود ازلی» آمد و داوری را آغاز کرده، از برگزیدگان خدای متعال حمایت نمود و زمانی رسید که قدرت سلطنت به ایشان و اگذار شد.

تفسیر خواب دانیال

^{۱۵} وقتی سعی می‌کرد معنی این خواب را بفهم، ناگهان وجودی شبیه انسان برابر من ایستاد،^{۱۶} و صدایی از آنسوی رودخانهٔ اولای شنیدم که گفت: «ای جبرئیل، معنی این خواب را به دانیال بگو.»

^{۱۷} پس جبرئیل بطرف من آمد و من وحشت کردم و رو به زمین افتادم. او به من گفت: «ای انسان خاکی بدن که آنچه دیدی مربوط به زمان آخر است»

^{۱۸} در حالی که او سخن می‌گفت من بیووش بر زمین افتادم. ولی او مرا گرفت و بلند کرد^{۱۹} و گفت: «آدمهای تا بگویم در روزهای سخت آینده چه پیش خواهد آمد. آنچه دیدی مربوط به زمان تعیین شده آخر است.

^{۲۰} «آن فوج دو شاخ را که دیدی، پادشاهی ماد و پارس است.^{۲۱} این بز نر، پادشاهی یونان است و شاخ بلندی که در سمت دو چشمش بود، اولین پادشاه آن مملکت می‌باشد.^{۲۲} ان شاخی که دیدی شکست و چهار شاخ دیگر بجاش درآمد، به این مفهوم است که امپراتوری یونان چهار قسمت خواهد شد و هر قسمت پادشاهی خواهد داشت، ولی هیچکدام به اندازه پادشاه اول بزرگ نخواهد بود.

^{۲۳} «در پایان سلطنت آنها، وقتی شرارت آنها از حد بگذرد، پادشاه دیگری^{***} به قدرت خواهد رسید که بسیار ظالم و مکار خواهد بود.^{۲۴} او قدرت زیادی کسب خواهد کرد، ولی نه با توانایی خودش. او عامل تباہی و خرایی خواهد بود و هر طور بخواهد عمل خواهد نمود و دست به کشتن قدرتمندان و قوم مقدس خدا خواهد زد.^{۲۵} چهار مهارت، نقشه‌های حیله‌گرانهٔ خود را علی خواهد کرد و با یک حملهٔ غافلگیر کننده عدهٔ زیادی را از بین خواهد برد. انقدر مغور خواهد شد که برضد «سرور

گر» حالی که دربارهٔ آنچه دیده بودم فکر می‌کرم، ناگهان یک بز نر از غرب ظاهر شد. او انقدر سریع می‌بود که موقع دوین پاهایش به زمین نمی‌رسید. این بز که یک شاخ بلند در وسط چشمانتش داشت^۶ با تمام قدرت بطرف آن فوج دو شاخ دید. سپس با غضب بر فوج حمله برد و دو شاخش را شکست و او را که پارای برابری نداشت به زمین کوبید و پایمال کرد، و کسی نبود او را از دست نجات دهد.^۷ بز نر بسیار بزرگ شد، ولی در حالی که در اوج قدرت بود ناگهان شاخش شکست و بجای آن چهار شاخ بلند^{*} در چهار جهت مختلف درآمد.^۸ از یکی از این شاخهای، شاخ کوچکی^{**} در آمد و طولی نکشید که رو به جنوب و مشرق و بطرف سرزمین زیبای اسرائیل رشد کرد و^۹ انقدر قوی شد که برضد قوای آسمانی^{***} برخاست و بعضی از ستارگان^{***} را به زمین ریخت و پایمال کرد.^{۱۰} او حتی برضد «فرمانده قوای آسمانی» قیام کرده، مانع تقییم قربانی‌های روزانه به او شد و خانهٔ مقدس او را ویران ساخت.^{۱۱} ابخاطر گناه قوم به او اجازه داده شد قوی شود و مانع تقییم قربانی‌های روزانه گردد. ان شاخ هر چه خواست انجام داد و حقیقت و عدالت را پایمال کرد.

^{۱۳} سپس شنیدم که دو فرشته[†] مقدس با هم گفتگو می‌کردند. یکی از آنها از دیگری پرسید: «تا چه مدت قربانی‌های روزانه تقییم نخواهد شد؟ تا به کی شرارت باعث نابودی خواهد بود؟ تا به کی قوای آسمانی و خانهٔ خدا پایمال خواهد شد؟»

^{۱۴} شنیدم که فرشته[†] دیگر جواب داد: «هزار و صد و پنجاه روز طول خواهد کشید و در این مدت قربانی‌های روزانهٔ صبح و عصر تقییم نخواهد شد. سپس خانهٔ خدا دوباره احیاء خواهد گردید.»

* منظور از «چهار شاخ بلند» جاشیننان لسکندر مقدونی می‌باشد.

** منظور از «شاخ کوچک» انتیوخوس ایپیفانیس است که قوم خدارا مورد آزار و اذیت قرار داد؛ نگاه کنید به آیات ۷ و ۲۳ و ۲۴.

*** منظور از «قوای آسمانی» و «ستارگان»، قوم خدا و رهبران قوم می‌باشد.

**** منظور از «پادشاه دیگری» احتمالاً انتیوخوس ایپیفانیس است و نیز می‌تواند اشاره‌ای به دجال باشد که در زمان آخر ظهور خواهد کرد.

سرپیچی کرده‌ایم و قوانین تو را که بوسیلهٔ انبیا بود به ما داده‌ای، زیر پا گذاشتیم.¹¹ تمام بنی اسرائیل از احکام تو سرپیچی کرده، از تو برگشته‌اند و به صدایت گوش نداده‌اند. بلی، همهٔ ما به تو گناه کرده‌ایم و به همین سبب لعنت‌هایی که در کتاب تورات خدمتگزارト موسی نوشته شده، بر سر ما آمده است.¹² هر چه در بارهٔ ما و هیربمان گفته بودی به وقوع بیوسته است. آن بلاعظیمی که در اورشلیم بر سر ما آمد در هیچ جای دنیا دیده نشده است.¹³ این بلا طبق آنچه در تورات موسی نوشته شده بر سر ما آمد، ولی با وجود این باز نخواستیم از گناه‌مان دست بکشیم و آنچه را درست است به جا آوریم تا از ما راضی شوی.¹⁴ بنابراین، تو که مراقب کارهای ما بودی ما را تنبیه کردی زیرا تو ای خداوند، خدای ما، همیشه عادلانه عمل می‌کنی، با این وجود ما به تو گوش فرا ندادیم.

¹⁵ «ای خداوند، خدای ما، تو با قدرت قوم خود را از مصر ببرون آورده‌ی، و نام تو در میان قومها معروف شد چنانکه امرور می‌بینیم. هر چند ما گناه کرده‌ایم و پر از شرارت هستیم،¹⁶ ولی ای خداوند، التنس می‌کنم بخاطر امانتت، خشم و غضبیت را از شهر مقاست اورشلیم برگزدانی، زیرا قوم تو و شهر تو بسبب گناهان ما و شرارت اجداد ما مورد تمسخر همسایگان واقع گردیده‌اند.

¹⁷ «ای خدای ما، دعای خدمتگزار خود را بشنو! به التنس من توجه فرما! بخاطر خداوندیت بر خانهٔ مقاست که ویران شده نظر لطف بیندار! ¹⁸ ای خدای من، گوش بد و دعای ما را بشنو. چشمانت را باز کن و خرابی شهری را که نام تو بر آن است، ببین. ما بسبب شایستگی خود از تو درخواست کمک نمی‌کنیم، بلکه بخاطر رحمت عظیم تو!

¹⁹ «ای خداوند، دعای ما را بشنو و گناهان ما را بیخش. ای خداوند، به درخواست ما گوش بد و عمل نما و بخاطر خوبیت، ای خدای من، تأخیر مکن، زیرا نام تو بر این قوم و بر این شهر می‌باشد.»

هفتاد «هفتة»

سروران» خواهد برخاست، ولی سرانجام نایبود خواهد گردید اما نه با قدرت بشری.²⁶ «خوبی را نیز که دربارهٔ قربانی‌های روزانهٔ صبح و عصر دیدی به وقوع خواهد پیوست. ولی تو این خواب را مخفی نگهدار، زیرا در آیندهٔ بسیار دور واقع خواهد شد.»

²⁷ انگاه من چند روزی ضعیف و بیمار شدم. سپس برخاستم و طبق معمول به کارهایی که پاشاه به من سپرده بود، مشغول شدم ولی رؤیلی که دیده بودم فکر مرا مشغول کرده بود، زیرا در ک آن مشکل بود.

دعای دانیال برای قوم خود

9 در اولین سال سلطنت داریوش مادی (پسر خشایارشا) که بر بابلی‌ها حکومت می‌کرد،² من، دانیال، از کتاب ارمیای نبی فهیمید که طبق کلامی که خداوند به ارمیا گفته بود اورشلیم می‌باشد هفتاد سال ویران می‌ماند. ³ پس دست دعا و التنس بسوی خداوند دراز کردم و روزه گرفتم، پلاس پوشیدم و خاکستر بر سرم ریختم⁴ و در دعا اعتراض کرده، گفتم:

«ای خداوند، تو خدای بزرگ و مهیب هستی. تو همیشه به وعده‌هایت وفا می‌کنی و به کسانی که تو را دوست دارند و اوامر تو را اطاعت می‌کنند، رحمت می‌نمایی. ⁵ ولی ما گناه کرده و مرتكب شرارت شده‌ایم، ما سرکش و خطکاریم و از دستورات تو سرپیچی نموده‌ایم. ⁶ به سخنان انبیاء که خدمتگزاران تو بودند و پیام تو را به پادشاهان و بزرگان و اجداد و افراد قوم ما رساندند، گوش نداده‌ایم.

⁷ «ای خداوند، عدالت از آن توست و شرمندگی از آن ما، ما که از اهالی یهودا و اورشلیم و تمام اسرائیل هستیم و بسبب خیانتی که به تو کرده‌ایم، در سرزینهای دور و نزدیک پراکنده شده‌ایم. ⁸ اری، ای خداوند، ما و پادشاهان و بزرگان و اجداد ما رسوا شده‌ایم زیرا به تو گناه کرده‌ایم. ⁹ اما تو بخشنده و مهربان هستی و کسانی را که به تو گناه کرده‌اند می‌بخشی. ¹⁰ ای خداوند، ای خدای ما، ما از تو

رؤیایی دیگر بید و تعبیر آن به او آشکار شد. این رؤیا در بارهٔ یک جنگ بزرگ بود که در آینده به وقوع می‌پیوست.

² من، دانیال، وقتی این رؤیا را دیدم سه هفته تمام ماتم گرفتم.³ در این مدت نه خوارک کافی خوردم، نه لب به گوشت و شراب زدم، و نه ظاهرم را آرامنم.

⁴ روز بیست و چهارم اولین ماه سال در کنار رود بزرگ دجله ایستاده بودم.⁵ وقتی به بالا نگاه کردم ناگهان مردی را دیدم که لباس کتان پوشیده و کمربندی از طلای خالص به کمر بسته بود. بدن او مانند گوهر می‌درخشد، صورش برق می‌زد و چشمانتش مثل شعله‌های آتش بود. بازوها و پاهایش مانند مفرغ صیقلی شده و صدایش شبیه غوغای گروههای بی‌شمار مردم بود.

⁶ از آن عده‌ای که در آنجا ایستاده بودیم، تنها من آن رؤیا را دیدم. آنچنان ترسی همراهان مرا فرآگرفت که گریختند و خود را پنهان کردند.⁸ من تنها ماندم و به آن رؤیای حیرت‌انگیز چشم دوختم. رنگ پریده بود و رمک و توانی در من نمانده بود.⁹ وقتی آن مرد با من سخن گفت من روی خاک افتادم و از حال رفتم.¹⁰ اما دستی مرا لمس نمود و مرا بر دستها و زانوهای لرزانم بلند کرد.

¹¹ او به من گفت: «ای! دانیال، ای مرد محبوب خدا، برخیز و به آنچه می‌خواهم به تو بگوییم با دقت گوش بد! زیرا برای همین نزد تو فرستاده شده‌ام.» پس در حالیکه هنوز می‌لرزیدم سر پا ایستادم.

¹² سپس او گفت: «ای! دانیال، نترس! چون از همان روز اول که در حضور خدای خود روزه گرفتی و از او خواستی تا به تو فهم بدده، درخواست تو شنیده شد و خدا همان روز مرا نزد تو فرستاد.¹³ اما فرسته‌ای که بر مملکت پارس حکمرانی می‌کند بیست و یک روز با من مقاومت کرد و مانع آمدن من شد. سرانجام میکانیل که یکی از فرشتگان اعظم است، به یاری من آمد¹⁴ و من تو اتوستم به اینجا بیایم تا به تو بگویم که در آینده برای قومت چه روى خواهد داد؛ زیرا این رؤیا مربوط به آینده است.»

²⁰ زمانی که مشغول دعا بودم و به گناهان خود و گناهان قوم خود اسرائیل اعتراف می‌کردم و از خداوند، خدام برای شهر مقدس اورشلیم التماس می‌نمودم،²¹ جبرئیل که او را در خواب قبلی دیده بودم، با سرعت پرواز کرد و هنگام قربانی عصر نزد من رسید²² و به من گفت: «دانیال، من آمده‌ام به تو فهم ببخشم تا بتوانی این اسرار را بفهمی.²³ همان لحظه که مشغول دعا شدمی، جواب دعای تو داده شد و من آمده‌ام تو را از آن اگاه سازم، زیرا خدا تو را بسیار دوست دارد. پس، حال، دقت کن تا آنچه را که دربارهٔ خوابت می‌گوییم، بفهمی.

²⁴ «وی امر خدا برای قوم تو و شهر مقدس تو هفتاد هفته»* طول خواهد کشید تا طبق پیشگویی انبیاء فساد و شرارت از بین برود، کفاره گناهان داده شود، عدالت جاودانی برقرار گردد و قنس القداس دوباره تقسیس شود.²⁵ بدان و آنکه باش که از زمان صدور فرمان بازسازی اورشلیم تا ظهور رهبر برگزیده خدا، هفت «هفته» و شصت و دو «هفته» طول خواهد کشید و با وجود اوضاع بحرانی، اورشلیم با کوچه‌ها و حصارهایش بازسازی خواهد شد.

²⁶ «پس از آن دورهٔ شصت و دو «هفته»، آن رهبر پادشاهی همراه سپاهیانش به اورشلیم و خانهٔ خدا حمله برده، آنها را خراب خواهد شد، ولی نه برای خوشن. سپس طوفان فرخواهد رسید و جنگ و خرابیها مقرر شده، با خود خواهد آورد.²⁷ این پادشاه با اشخاص زیادی پیمان یک «هفته‌ای» می‌بندد، ولی وقتی نصف این مدت گشته باشد، مانع تقییم قربانی‌ها و هدایا خواهد شد. سپس این خرابیکار، خانهٔ خدا را آلوهده خواهد ساخت، ولی سرانجام آنچه برای او مقرر شده بر سرخ خواهد آمد.»

رؤیای دانیال در کنار رود دجله

در سال سوم سلطنت کورش، پادشاه پارس،
دانیال که به او بلطشصر هم می‌گفتند،

* در اینجا و نیز آیت بعدی «هفته» معادل هفت سال می‌باشد.

ضعیفتر تقسیم خواهد شد. فرزندی از او به پادشاهی نخواهد رسید، زیرا سلطنت او از ریشه کنده شده، به دیگران داده خواهد شد.

⁵ «پادشاه مصر** قدرت کسب خواهد کرد، ولی یکی از سردارانش بضد او شورش نموده، سلطنت را از دست وی خواهد گرفت و با قدرت بیشتری سلطنت خواهد کرد.

⁶ «چند سال پس از آن، بین پادشاه مصر و پادشاه سوریه*** بیمان صلح بسته خواهد شد و برای تحکیم این بیمان، دختر پادشاه مصر به عقد پادشاه سوریه در خواهد آمد. ولی این بیمان بزودی گسته خواهد شد و آن دختر با پدر و افرادی که همراهش بوند کشته خواهد شد.⁷ سپس یکی از بستگان آن دختر به سلطنت مصر خواهد رسید و بضد پادشاه سوریه لشکر کشی خواهد کرد و وارد قلعه⁸ او شده، او را شکست خواهد داد.⁹ او بتها و ظروف گرانبهای طلا و نقره سوریه را با خود به مصر خواهد برد. پس از آن، چند سال صلح برقرار خواهد شد.⁹ سپس، پادشاه سوریه به مصر حمله خواهد کرد، ولی مجبور به عقب‌نشینی خواهد شد.

¹⁰ «پسران پادشاه سوریه، لشکر بزرگی تشکیل خواهند داد و مثل سیل وارد مصر خواهند شد و تا قلعه¹¹ پادشاه مصر پیش روی خواهند کرد. آنگاه پادشاه مصر با خشم فراوان به جنگ پادشاه سوریه خواهد رفت و لشکر عظیم او را شکست خواهد داد.

¹² پادشاه مصر از این پیروزی مغور شده، هزاران نفر از دشمنان خود را نابود خواهد کرد، اما قدرت او دوام نخواهد یافت.

¹³ «چند سال بعد، پادشاه سوریه با لشکری عظیم و مجهزتر از قبل، باز خواهد گشت¹⁴ در آن زمان عده زیادی برضد مصر قیام خواهد کرد و حتی اشوبگرانی

¹⁵ تمام این مدت سرم را به زیر انداخته بودم و نمی‌توانستم کلمه‌ای حرف بزنم.¹⁶ آنگاه آن فرستاده که شیوه انسان بود لیهای را مس کرد تا تو استم باز سخن بگویم. من به او گفتم: «ای سرورم، این رؤیا بقدری مرا به وحشت انداخته که دیگر قوتی در من نمانده است؛¹⁷ پس چگونه می‌توانم با شما حرف بزنم؟ تو انم رفته است و بسختی نفس می‌کشم».

¹⁸ او باز مرالمس کرد و من قوت گرفتم.¹⁹ او گفت: «ای مرد محبوب خدا، نترس! سلامتی بر تو باد! دلیر و قوی باش!»

وقتی این را گفت قوت گرفتم. سپس گفتم: «ای سرورم، حال، سخن بگویید، زیرا به من قوت دادید.»

²⁰ او گفت: «می‌دانی چرا نزد تو آدم‌ام؟ آدم‌ام تا بگویم در «کتاب حق» چه نوشته شده است. وقتی از نزد تو بازگردم، به جنگ فرشته‌ای که بر پارس حکمرانی می‌کند خواهم رفت و پس از او با فرشته‌ای که بر یونان حکمرانی می‌کند خواهم جنگید. در این جنگها فقط میکائیل، نگهبان قوم اسرائیل، مرایاری خواهد کرد.»

پادشاهی مصر و سوریه

سپس آن فرستاده آسمانی گفت: «من همان 11 کسی هستم که فرستاده شدم تا داریوش مادی را در سال اول سلطنتش تقویت و حمایت کنم.² اما حال می‌خواهم به تو نشان دهم چه وقایعی در آینده رخ خواهد داد: در مملکت پارس سه پادشاه دیگر به سلطنت خواهند رسید. پس از آن، پادشاه چهارم روى کار خواهد آمد که از همه ثروتمندتر خواهد بود و بوسیله ژروش، قدرت کسب کرده همه را بضد یونان تحریک خواهد کرد.

³ «سپس پادشاه نیرومندی^{*} روی کار خواهد آمد. قلمرو سلطنت او وسیع خواهد بود. او هر چه بخواهد انجام خواهد داد.⁴ اما در اوج قدرت، سلطنتش از هم خواهد پاشید و به چهار سلطنت

** منظور از «پادشاه مصر» بطلیموس، یکی از چهار سردار اسکندر است که بر مصر حکومت می‌کرد.

*** منظور از «پادشاه سوریه» آنتیوخوس دوم است که بطلیموس دوم، پادشاه مصر، دخترش را به عقد او در آورد و به این وسیله قرار داد صلح بین دو مملکت بسته شد.

* منظور از «پادشاه نیرومند» اسکندر مقدونی است که قلمرو سلطنتش بین چهار سرداران تقسیم شد.

جنگی را بین افرادش تقسیم خواهد کرد؛ سپس برای تسریخ قلعه‌ها نقشه‌ها خواهد کشید، اما نقشه‌هایش عملی نخواهد شد.

²⁵ بعد به خود دل و جرأت خواهد داد و لشکر بزرگی برای جنگ با مصر فراهم خواهد کرد. پادشاه مصر نیز با لشکری سپاه بزرگ و قوی به جنگ او خواهد رفت، ولی در اثر نوطه‌ای شکست خواهد خورد.²⁶ تزییکان پادشاه باعث سقوط او خواهد شد و عده زیادی از سربازانش تارومار گشته، کشته خواهد شد.²⁷ سپس این دو پادشاه^{*} در حالی که برای یکدیگر نوطه چیده‌اند سر یک سفره خواهد نشست و به هم دروغ خواهد گفت. اما هیچ یک کاری از پیش نخواهد برد، زیرا هنوز موعد مقرر فرا نرسیده است.²⁸ پس پادشاه سوریه با غذانی فراوان، رهیان مملکت خود خواهد شد. او در راه بازگشت، از اسرائیل عبور خواهد کرد و ویرانی‌هایی در آن ایجاد خواهد نمود؛ سپس به مملکت خود باز خواهد گشت.

²⁹ بعد در وقت مقرر، یکبار دیگر به مصر لشکرکشی خواهد کرد، ولی این بار نتیجه کار طور دیگری خواهد بود.³⁰ زیرا گشته‌های جنگی روم او را تهديد خواهد کرد و او ترسیده، عقب‌نشینی خواهد نمود. پادشاه سوریه که از این عقب‌نشینی سخت به خشم آمده، دوباره اورشلیم را مردم تاخت و تاز قرار خواهد داد و سربازانش خانه خدا را آسوده خواهد نمود.³¹ او مانع تقديم قربانی‌های روزانه خواهد شد و بتی درخانه خدا برپا خواهد نمود. او از یهودیانی که ایمان اجدادی خود را ترک کرده‌اند حمایت خواهد نمود³² و با حیله‌گری، آنان را بسوی خود خواهد کشید. ولی کسانی که از خدا پیروی می‌کنند بشدت با او مخالفت خواهند کرد.

³³ «در آن زمان حکیمان قوم، بسیاری را تعليم خواهد داد، ولی برخی از آنان در آتش اندادته خواهد شد و برخی دیگر با شمشیر گشته و بعضی نیز زندانی و

** منظور از «این دو پادشاه» لحتماً انتیوخوس چهارم (ایپافش) و بطليموس چهارم می‌باشد.

*** انتیوخوس ایپافش با قربانی کردن یک خوک در خانه خدا، آن را آسوده نمود. این واقعه در سال ۱۶۸ ق.م. اتفاق افتاد.

از قوم یهود به آنان خواهد پیوست تا پیشگویی‌ها عملی سازند، ولی شکست خواهد خورد.¹⁵ اینگاه پادشاه سوریه خواهد کرد و آن را خواهد آمد و شهر حصاردار مصر پارای مقاومت نخواهد داشت و حتی سربازان قوی آنها کاری از پیش نخواهد برد.¹⁶ پادشاه سوریه طبق خواست خود عمل خواهد نمود و کسی پارای مقاومت در برابر او را خواهد داشت. او وارد سرزمین زیبای اسرائیل خواهد شد و آن را ویران خواهد نمود.¹⁷ او برای فتح تمام مصر نقشه خواهد کشید و برای این منظور با پادشاه مصر پیمان خواهد بست و یکی از دخترانش را به عقد او در خواهد آورد، ولی نقش‌آش عملی نخواهد شد.¹⁸ اینگاه متوجه حکومت‌های ساحلی خواهد گردید و بسیاری از آنها را فتح خواهد کرد. ولی سرداری او را شکست خواهد داد و او با خفت و خواری عقب‌نشینی خواهد کرد.¹⁹ پادشاه سوریه در راه بازگشت به وطن خود از پای در خواهد آمد و اثرباری از او باقی نخواهد ماند.

²⁰ «پادشاه دیگری پس از او روى کار خواهد آمد که برای حفظ شکوه سلطنتش مأموری خواهد فرستاد تا مردم باج و خراج بگیرد. لاما طولی نخواهد کشید که آن پادشاه گشته خواهد شد، ولی نه در جنگ یا شوب.»

پادشاه شرور سوریه

²¹ آن فرستاده آسمانی ادامه داد: «پادشاه بعدی سوریه، شخص شروری^{*} خواهد بود که بدون اینکه حق سلطنت داشته باشد، بطور ناگهانی خواهد آمد و با حیله و دسیسه سلطنت را به چنگ خواهد آورد.²² او قدرت کاهن اعظم و تمام مخالفان خود را در هم خواهد شکست.²³ او ابتدا با مردم پیمان خواهد بست، سپس آنان را فریب خواهد داد و به کمک عده کمی به قدرت خواهد رسید.²⁴ او با یک حمله غافلگیرانه وارد حاصلخیزترین و لایتها خواهد شد و کاری خواهد کرد که قبلاً هیچ یک از اجدادش انجام نداده بودند. او غلام

* منظور از «شخص شرور» انتیوخوس ایپافش است که پس از قتل برادرش، به باری رومیها به تخت سلطنت نشست.

۴۳ او تمام خزانه‌های طلا و نقره و اشیاء نفیس مصر را غارت خواهد کرد، و اهالی لبی و جبهه خراجگزاران او خواهد شد.

۴۴ «ولی از مشرق و شمال اخباری به گوش او خواهد رسید و او را مضطرب خواهد ساخت، پس با خشم زیاد برگشته، در سر راه خود بسیاری را نابود خواهد کرد.^{۴۵} بین اورشلیم و دریا اردو زده، خیمه‌های شاهانه خود را برپا خواهد گرد، ولی در همانجا اجلش خواهد رسید و بدون اینکه کسی بتواند کمکش کند، خواهد مرد.»

زمان آخر

آن فرسنده آسمانی که لباس کتان بر تن ۱۲ داشت، در ادامه سخنانش گفت: «در آن زمان، فرشته اعظم، میکائیل، به حمایت از قوم تو برخواهد خاست. سپس چنان دوران سختی پیش خواهد آمد که در تاریخ بشر بی‌سابقه بوده است، اما هر که از قوم تو نامش در کتاب خدا نوشه شده باشد، رستگار خواهد شد.

۲ «تمام مردگان زنده خواهد شد بعضی برای زندگی جاودانی و برخی برای شرمزاری و خواری جاودانی. ۳ «حکیمان همچون افتاب خواهند درخشید و کسانی که بسیاری را به راه راست هدایت کرده‌اند، چون ستارگان تا ابد درخشان خواهند بود.»

۴ سپس به من گفت: «اما تو ای دانیال، این پیشگویی را مثل یک راز نگهداش؛ آن را مهر کن تا وقتی که زمان آخر فرا رسد. بسیاری به سرعت حرکت خواهند کرد و علم خواهد افزود.»

۵ آنگاه من، دانیال، نگاه کرد و دو نفر دیگر را نیز دیدم که یکی در اینسوی روخدانه و دیگری در آنسوی آن ایستاده بودند.^۶ یکی از آنها از آن فرسنده آسمانی که لباس کتان بر تن داشت و در این هنگام بالای روخدانه ایستاده بود، پرسید: «چقدر طول خواهد کشید

تا این وقایع عجیب به پایان برسد؟»

۷ او در جواب، دو دست خود را بسوی آسمان بلند کرد و به خالی که تا ابد باقی است سه قسم خورد و گفت: «این وضع تا سه سال و نیم طول خواهد

غارث خواهد گردید.^{۳۴} اما در این میان به پیروان خدا کمکهایی خواهد شد. سپس بسیاری از خداشناسان با نیرنگ به آنها خواهند پیوست.^{۳۵} عده‌ای از حکیمان کشته خواهد شد، اما این باعث خواهد گردید که قوم پاک و طاهر شوند. این وضع همچنان ادامه خواهد یافته تا زمان مقرر خدا فرارسد.

۳۶ «پادشاه سوریه هرچه بخواهد انجام خواهد داد. او خود را بالاتر و بزرگتر از هر خدای خواهد دانست و به خدای خدایان کفر خواهد گرفت. او به این کار ادامه خواهد داد تا زمان مجازاتش فرا رسد؛ زیرا آنچه خدا مقدار فرموده است واقع خواهد شد.^{۳۷} او نه به بت اجداد خود توجه خواهد کرد، نه به بتی که محبوب زنان است* و نه به هیچ بت دیگری، بلکه خود را از همه اینها برتر خواهد پنداشت.^{۳۸}» تهبا بتی که او خواهد پرسنید، بتی است که از قلعه‌ها محافظت می‌کند. به این بتی که اجدادش آن را نمی‌شناختند، طلا و نقره، سنگهای گرانبهای و هدایای نفیس تقسیم خواهد کرد.^{۳۹} او با توكول به این بت بیگانه به قلعه‌های مستحکم حمله خواهد برد و کسانی را که مطبع او شوند به قدرت و حکومت خواهد رساند و بعنوان پادشاه، سرزمین را بین ایشان تقسیم خواهد کرد.

۴۰ «در زمان آخر،** پادشاه مصر به جنگ پادشاه سوریه خواهد آمد و او نیز با عربایها و سوران و کشتی‌های زیاد مغلوب شده به مقابله او خواهد رفت. پادشاه سوریه سیل‌آسا به سرزمین‌های زیادی یورش خواهد برد^{۴۱} و آنها را تسخیر خواهد کرد و سرزمین زیبای اسرائیل را نیز مورد تاخت و تاز قرار خواهد داد. ولی از بین این فومنها، اندومیها و موآبیها و اکثر عمونی‌ها جان سالم بدر خواهند برد،^{۴۲} اما مصر و سرزمینهای بسیار دیگر به اشغال او درخواهد آمد.

* منظور از «وتی که محبوب زنان است» احتمالاً بنتهموز می‌باشد؛ نگاه کنید به حزقيل ۸: ۱۴.

** از این آیه به بعد درباره وقایعی پیشگویی شده که در زمانهای آخر اتفاق خواهد افتاد، و منظور از پادشاه سوریه احتمالاً دخل است که مانند انتیوخوس اپیفانیس علیه قوم خدا عمل خواهد کرد.

دویست و نود روزه سپری خواهد شد.¹² خوشحال آن که صبر می‌کند تا به پایان دوره هزار و سیصد و سی و پنج روزه برسد!¹³ «اما ای دانیال، تو راه خود را ادامه بده تا پایان زندگی ات فرا رسد و بیارامی. اما بدان که در زمان آخر زنده خواهی شد تا پاداش خود را بگیری.»

کشید. وقتی ظلم و ستمی که بر قوم خدا می‌شود پایان یابد، این وقایع نیز به پایان خواهد رسید.»⁸ آنچه را که او گفت شنیدم، ولی آن را درک نکردم. پس گفتم: «ای سرورم، آخر این وقایع چه خواهد شد.»⁹ او جواب داد: «ای دانیال، تو راه خود را ادامه بده،

زیرا آنچه گفتم مهر خواهد شد و مخفی خواهد ماند تا زمان آخر فرا رسد.¹⁰ عده زیادی پاک و طاهر خواهند شد، ولی بدکاران به کارهای بیشان ادامه خواهند داد. از بدکاران هیچکدام چیزی نخواهند فهمید، اما حکیمان همه چیز را درک خواهند کرد.¹¹ «از وقتی که تقدیم قربانی‌های روزانه منع شود و آن بت در خانه خدا برپا گردد، یک دوره هزار و